ANUL II. Nr. 277. DUMINECĂ, 31 AUGUST 1941.

Dlui Ilieşiu Victor (crsp.)
Szatmár m. NAGYSOMKUT

TRIBUNA ARDEALULUI

Editor responsabil:
Prof. Dr. EMIL HAŢIEGANU
Redactor responsabil:
GH. V. GIURGIU

A MAGYARORSZÁGI ROMÁNOK SZÓCSŐVE
ORGAN DE AFIRMARE AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: KOLOZSVÁR STR. DEÁK FERENC 36.
TELEFON: 17-49 Căsuţa postală Nr. 3

Costul abonamentului: Pentru ţărani 15 P; preoţi, învăţători, funcţionari 25 P anual. — Abonamentul general 30 P; pentru bănci, instituţii şi abonamentele de sprijin 50 P anual. — Abonamente în străinătate 40 P. anual.

Oare ce va fi?

Ori unde te duci şi ori cu cine te întâlneşti — pretutindeni şi la toţi cetăţenii — nu constaţi decât o singură preocupare, n'auzi decât o singură întrebare: „oare ce va fi?" Şi nu numai prin aceste părţi ci în toată lumea. Este un fenomen, o stare sufletească generală, ce stăpâneşte sufletele tuturor oamenilor.

Emisiunile posturilor de radio şi presa din toată lumea, prin care se dau comunicatele oficiale şi neoficiale, informaţiile şi comentariile asupra prăpădurilor şi întâmplărilor provocate de groaznicul măcel — care a fost deslănţuit şi în care au fost aruncate aproape toate popoarele lumii — sunt luate la cunoştinţă cu inimile împietrite. Teoriile şi datele ce se anunţă, sunt atât de aproximative, contradictorii şi uşor schimbătoare, încât cetăţeanul de pe uliţă nu poate desprinde din ele nici un fel de certitudini, nici un fel de indicii. Cele ce s'au teoretizat odată, cele ce s'au proclamat sentenţios şi categoric, în multe cazuri au fost răsturnate şi desminţite de fapte.

Acum s'a ajuns să se socotească pe primul plan nu cele ce s'au întâmplat, se întâmplă şi se vor mai întâmpla, ci când şi cum se va putea pune capăt măcelului, cine va rămânea şi cine va domina? Şi apoi, acela sau aceia, ce vor face, care va fi noua formă de vieaţă a popoarelor şi a omenirei?

Sunt o serie de dacă şi fiecăruia în caz de realizare îi sunt rezervate mai multe posibilităţi.

De aici, instinctuala şi de căpetenie întrebare a tuturor: „oare ce va fi?"

*

Aceste încrestări pre marginea actualităţii mă duc cu gândul la un articol pe care l-am scris acum doi ani — apărut la 31 August 1938 — în preziua când Germania a deslănţuit răsboiul în contra Poloniei. Era întitulat „De ce să fie răsboi? Cui prodest?" — şi făceam în el — bazat pe dialectica istoriei şi pe judecăţile marilor gânditori — diferite consideraţii asupra stărilor de atunci şi asupra ceea ce trebue să urmeze inevitabil.

*

Şi unde s'a ajuns după doi ani de năpăstuiri şi măcel?

Groaznica măcelărire a popoarelor — cum n'a mai fost de când există omenirea — este în toi. S'au încleştat aproape toate neamurile pământului. Cele câteva popoare care mai stau deoparte sau nu participă efectiv la răsboi, aşteaptă momentul să între fie de voie, fie de nevoie. Bilanţurile şi metodele de luptă ale celor doi ani de răsboi sunt cunoscute. Cât va mai dura răsboiul, ce forme va lua, ce mijloace de distrugere se vor mai întrebuinţa, nu prevede nimeni. Până acum, omenirea nevinovată, a fost scutită măcar de înspăimântătoarele şi oribilele arme chimice şi microbiene, dar care stau încă atârnate ca sabia lui Damocles.

*

„Oare ce va fi" la capăt? Fiindcă odată şi odată, mai devreme sau mai târziu, trebue să se sfârşească într'un fel sau altul. Iată chinuitoarea şi îngrijorătoarea întrebare pe care şi-o pun toţi indivizii, toate clasele sociale, toate popoarele, omenirea întregă?

Şi totuşi este şi o mângâiere, o puternică credinţă a întregei omeniri, o nădejde a tuturor popoarelor, în cele ce va aduce legea progresului, legile inexorabile ale istoriei dialectice, prevederile din gândirea şi judecăţile înţelepţilor. Oricât s'ar bestializa şi barbariza omenirea în timpul măcelurilor şi a întregului complex de stări ce le precedează, însoţesc şi urmează, după acest salt retrograd urmează saltul mult mai mare, saltul progresiv, înspre mai bine.

GHEORGHE DĂNCUŞ

Pentru abonaţii şi cititorii TRIBUNEI ARDEALULUI

Prin ordonanţa Nr. 4600—1941 M. E. preşidenţia consiliului de miniştrii a reglementat din nou apariţia ziarelor, stabilind numărul de pagini pe care le pot utiliza, fixând în acelaş timp şi preţuri de vânzare şi taxe de abonament unitare, pentru toate categoriile de ziare.

Noile dispoziţiuni impuneau ziarului nostru să-şi modifice esenţial ocndiţiunile de apariţie de până acum.

Intervenţia direcţiunii noastre pe lângă forurile competente pentru a aproba ca ziarul nostru să apară şi pe mai departe în condiţiunile de până acum şi să rămână în vigoare preţul de vânzare şi taxele de abonament actuale, cu înlesnirile de plată acordate ţăranilor, preoţilor şi învăţătorilor, a rămas fără rezultat. Prin urmare ne vedem nevoiţi a da urmare dispoziţiunilor legii, modificând apariţia şi condiţiunile de plată aşa cum ni se cere.

Pentru a servi însă şi pe mai departe interesele cetitorilor noştri şi în acelaş timp a nu lua nici asupra noastră sarcini materiale pe care la un moment dat să nu le putem îndeplini, periclitând prin aceasta existenţa singurei gazete zilnice româneşti ce apare pe aceste plaiuri, am căutat să alegem modalitatea de apariţie care să împace şi interesele cititorilor şi să nu lovească nici existenţa gazetei.

In consecinţă am hotărît ca începând cu data de 1 Septemvrie, TRIBUNA ARDEALULUI să apară ZILNIC IN 6 PAGINI, urmând ca cu timpul să putem da cititorilor noştri şi interesante cronici săptămânale.

Mărind dimensiunile ziarului, lucru ce ne obligă la următoarele preţuri de desfacere:

VÂNZAREA CU NUMĂRUL: în zi de lucru 10 filleri exemplarul; numărul de Duminecă 16 filleri exemplarul.

ABONAMENTE: 1 lună 2 Pengő 50 filleri, 3 luni 7 Pengő 20 filleri.

Aceste preţuri sunt unitare şi legea nu ne permite să acordăm nici un fel de reduceri.

Diferenţa de preţ vom căuta să o suplinim prin îmbunătăţirea ziarului şi sperăm că cetitorii şi abonaţii noştri vor consimţi de bună voie la sacrificiul pe care — suntem siliţi a-l cere — sprijinind şi pe mai departe cu aceiaşi căldură şi dragoste, singurul ziar românesc din Ardealul cedat.

Administraţia ziarului „TRIBUNA ARDEALULUI"

Presa italiană acordă mare importanţă întâlnirii dintre Führer şi Duce

— Viitorul apropiat va arăta hotărîrile luate —

ROMA 30. (MTI.) — Opinia publică italiană stă sub impresia întrevederii Ducelui cu Führerul. Ziarele italiene se ocupă aproape în întregime cu importanţa acestei întâlniri.

In reportagii lungi, ziarele scot în relief spiritul de camaraderie şi de cordialitate, care caracterizează această întrevedere. Cu privire la esenţa celor discutate, ziarele nu dau nici-un amănunt ci se mulţumesc să amintească, că evenimentele din viitorul apropiat vor lămuri hotărîrile importante luate cu prilejul întâlnirii.

PRESA GERMANĂ DESPRE IMPORTANŢA INTREVEDERII HITLER—MUSSOLINI

BERLIN 30. — Trimisul special al agenţiei telegrafice „DNB" anunţă următoarele despre întrevederea Hitler—Mussolini:

In toiul anului al doilea al luptei fatale, zilele aceste a avut loc a unsprezecea întâlnire personală între Führer şi Duce. Importanţa extraordinară a întrevederii rezultă în mod hotărât din comunicatul dat. Amiciţia germano-italiană, care a fost pecetluită prin sângele din Balcani, în Africa de Nord, în Mediterană şi în Oceanul Atlantic, se manifestă şi acum prin aruncarea în luptă a bravelor divizii italiene împotriva bolşevismului pe frontul Oriental.

In aceste zile Führerul şi Ducele au stat prima dată faţă în faţă în calitate de comandanţi supremi ai oştirilor lor pe acest front unde trupele victorioase luptă umăr la umăr împotriva duşmanului mondial împotriva căruia au luptat şi pe pământul Spaniei.

Dela izbucnirea ostilităţilor acum s'au comunicat pentru prima dată amănunte mai detailate despre intrevedere. Acest fapt demonstrează îndeajuns importanţa întâlnirii. Comunicatul exprimă în puţine cuvinte elementele colaborării germano-italiane şi scopurile urmărite de cele două popoare. Voinţa nestrămutabilă a celor două popoare este să continue răsboiul până la victoria finală şi după nimicirea bolşevismului şi a plutocraţiei să creeze o nouă orânduire în Europa cu colaborarea tuturor popoarelor din acest continent.

Muncitorime, ţărănime, burghezime

Sub acest titlu, ziarul „Népszava" (26. VIII. 41) publică un interesant articol, din care redăm părţile esenţiale:

„In coloanele ziarului *Népszava* de mai multe săptămâni se continuă o discuţie de un înalt nivel spiritual despre o chestiune capitală. In cursul discuţiei, în ce priveşte problema fundamentală şi adevărul, nu s'au ivit contradicţii. Cei ce au deschis discuţia şi cei ce s'au alăturat ei au stabilit în mod unitar că *unirea muncitorimii industirale şi a ţărănimii* este o necesitate istorică.

„In centrul discuţiei a stat clarificarea alianţei ţărănimii şi muncitorimii industriale şi a rolului ei. Istoria va decide cât a fost de roditoare această discuţie, cât de reale bazele ei şi ce posibilităţi se va ivi din faptul că reprezentanţii chemaţi ai ţărănimii şi ai muncitorimii şi-au lămurit atitudinea şi au găsit un drum comun.

In continuare articolul analizează observaţiile reprezentanţilor burgheziei, respective ale micei burghezii, la această discuţie şi la urmă, arată care este punctul de vedere al muncitorimii şi, în acelaşi timp, şi al ziarului. Din observaţiile celor ce au intervenit în discuţie, articolul redă cele ce urmează: „în legătură cu discuţia care a ajuns în focarul interesului păturilor progresiste *din nefericire niciodată n'am auzit ce rol are şi poate avea clasa funcţionărească la clădirea ţării.* Interpelatorul spune apoi că a învăţat că din opera de reconstrucţie nu poate fi lăsat afară nici ţăranul, nici muncitorul, dar îl doare că *constructorii de mâne ai societăţii nu vreau să ştie de noi* (adecă de clasa funcţionărească)... El adaogă că a intervenit în discuţie pentrucă ar dori ca lucrătorii reconstrucţiei de mâne să-i aibă în vedere şi pe dânşii".

Al doilea interpelator scrie, după Népszava, între altele: „cei ce au luat parte la discuţie mărturisesc deopotrivă, că ţărănimea şi muncitorimea sunt factorii progresului social... Ce spune la această împărţire de roluri a treia pătură, burghezimea? El accentuiază că *între tradiţiile cele mai frumoase ale burghezimei figurează şi principiul libertăţii politice şi sociale; această libertate se cuvine tuturor păturilor sociale, deci şi ţăranilor şi muncitorilor* şi tot aşa i se cuvine şi burgheziei. Interpelatorul întreabă apoi cu amărăciune: dece vreau să excludă dela opera edificării unei noui Ungarii păturile largi ale burgheziei?"

Din răspunsul articolului la observaţiile interpretorilor redăm:

„Când cercetăm situaţia actuală a burgheziei şi rolul ei în viitor, înainte de toate trebue să ne punem întrebarea unde este această burghezime? Pentrucă înăuntrul acestei clase odată progresiste se găsesc de fapt individualităţi clavăzătoare care se străduesc pentru ridicarea omenirii, dar nu vedem unitatea, asocierea şi activitatea lor comună. Nu le vedem nici nu le putem vedea deoarece din nefericire numărul celor ce văd clar şi luptă pe acest teren este nespus de mic. Burghezimea... nu şi-a păstrat neatinse acele tradiţii care au înscris pe steagul ei în epoca sa eroică principiul libertăţii.

„Burghezimea aceasta s'a rupt în două mari grupuri. Marea burghezime a fost absorbită de cartele şi de puternicele organizaţii ale marelui capital care sunt aliatele marei proprietăţi şi aşa au ajuns în opoziţie de interese cu proletariatul industrial şi agricol. Grupul celalalt al burgheziei — mult mai mare ca număr — din cauza nesiguranţei vieţii şi a marilor încercări istorice prin care a trecut, şi-a pierdut încrederea şi conştiinţa de sine. Mica burghezime, clasa mijlocie şi în aceasta şi pătura intelectualilor — din lipsa unei organizaţii corespunzătoare — s'a desfăcut în parti-

(Continuare în pag. 6-a)

GRAI ȘI SUFLET ROMÂNESC

DESEN DE AUGUST

Sufletul a poposit pe-un lan de flori,
Și-a îmbrățișat văzduhul, în cântec de viori.
Fânul mătăsos din luncă și vâlcele,
Și-a rostogolit parfumul în inele.

Vântul s'a legănat în frunzele de plopi,
Și-a sărutat în taină, crucile de snopi.
Floarea soarelui cu trenă de rugină,
Făcând un semn de-adio, se 'nchină...

Seara, a venit cu zâmbetele dulci,
Când dorurile toate, în gene ți le culci.
Liniștea s'a 'ntins peste grădini,
In joc de gânduri, stele și de crini.

VICTOR ILIEȘIU

Ars poetica

Cioplim din gânduri și din sânge stana
Durerilor străvechi aprinse 'n noi
Și bănuim în viforele noi
Gândirea veșniciei, diafana.

Pândim cum se desfac din svonul serii
Mătăsurile liniștilor line
Și împletim în horbotele fine
De doine vechi, urzelile tăcerii.

Din mâlul sur al vorbei spăl metalul
Senin al gândului, și în cristale
De-azur îl suflu peste irealul
Fundal de brumă-al liniștilor pale.

Nu-i meșteșugul scump al dăltuirii
De-azururi reci în schimnice silințe,
Ci dorul fără leac al zămislirii
Veciilor din sufletești seminte.

Mă plec de rodul beznelor de sus
Peste-un vârtej de vorbe chinuite,
De lancea grea a liniștii străpuns
Și ros de surde aduceri aminte.

Mi-e lacăt inima pe taina lumii
Și caznele adânci întrezăriri
A tainicelor împliniri
In cari dospește drojdia minunii.

In sânge sue pururi diafane
Marei lunare melodia morții,
Dar inima frământă lutul sorții
In reci încremeniri de pure stane.

In fund de vis dospește drojdia vremii
Și pritocesc azururi și lumină
Din frământarea surdă și haină
A beznei care viață și blestem mi-i.

F. PĂCURARIU.

RUGĂ

Când doarme liniștea prin sat
Și pacea sufletul mi-l fură,
Spre Tine Doamne regulat
Imi plec întreaga mea făptură.

Din valul silnicelor gânduri
Eu mă desprind ca o lumină
Și sufletu-mi ca 'n alte rânduri
In fața Domnului se 'nchină.

Atunci, cu drag cobori Prea Sfinte
Din cer spre inima-mi plecată
Și lași în ea ca un părinte
Iubirea ta nemăsurată.

TEODOR CICEU

Biblioteca „Tribuna Ardealului"

Au apărut și se află de vânzare la toți chioșcarii și depozitarii:

Nr. 1. **De pe Mureș și Câmpie** — hore și chiuituri. 30 fileri.

Nr. 2. **Iosif Vulcan** — 100 de ani dela nașterea lui — de Preot Ion Georgescu. 20 fileri.

Nr. 3. **Doine și Balade — Obiceiuri de nuntă.** — Culegeri de folklor de pe Mureș și Câmpie. 20 fileri.

Nr. 4. **Veche cultură românească în „Țara Biharei"** — de Prof. Vasile Vartolomei. Prețul 50 fili.

Iarăși pe sate

— De vorbă cu părintele canonic I. Georgescu —

— Adevărat e, Prea Cucernice, că în timpul din urmă iarăși ai luat toiagul de drum și ai cercetat câteva sate mai fericite?

— Da, am fost de Sfânta Marie, în două sate.

— Unde ai fost întâiu?

La *Somlyószöcs.*

E un sat frumos, cu așezare pitorească, după o coamă de deal împădurită, depărtare de 9 km. dela Szilágysomlyó. Când ai ajuns în vârful dealului, o panoramă încântătoare ți se desfășoară înaintea ochilor: de o parte Măgura și Dealul Țarinei, la poalele cărora stă pitit Szilágy-Badacsony, — de altă parte, la dreapta, ca într'o copaie adâncă, satul de care vorbim. Aproape tot e așezat dealungul unei văi și a unei căi. Puține căi și cărări îl străbat dealatul. Când e timpul frumos e o plăcere să străbați aceste drumuri umbrite de număroși pomi fructiferi. Parcă te plimbi prin alei înmiresmate. Când e ploaie și vremea rea, toamna și primăvara, simți prietenia lutului ce ți se lipește de încălțăminte, de picioare, de toate ale tale. Din lipsă de piatră și cele câteva străzi și drumuri sunt anevoioase în asemenea împrejurări. Iar când e svântat și bine, simți treptele de pământ bătucit ce s'au format și mergi cu carul ori cu căruța tot din hurducătură în hurducătură.

Comuna are hotar mult și bogat: arătură, vii, pomet, grădini, imaș. Are și o mândrețe de școală nouă, cum nu ori unde se vede, ere sub acoperiș și casă parohială nouă; numai preotul și biserica cea nouă lipsesc. Locul preotului dus îl ține parohul vecin (păr. S. Man) din Badacsony. Numai biserica nu s'a înlocuit încă. Așa cum e, toți văd, nu mai poate rămânea. Poate că nici nu e așezată în locul cel mai potrivit din comună. Mai anii trecuți, când au ieșit șuvoaiele, înecând o mare parte din sat, apa a întrat în casa Domnului. De atunci sunt multe stricăciuni: în dușumea, la pereți, la acoperiș și în alte părți. Credincioșii buni și darnici nu vor uita nici de biserica cea nouă. Căci sunt mulți credincioși de aceștia.

— Câți s'au spovedit și s'au cuminecat în zilele cât ai stat în această comună?

— Un număr destul de mare, destul de însemnat.

— Și ai trecut și prin *Badacsony?*

— Trecut!

— Ce impresii aduci din acest sat istoric și atât de renumit?

— Foarte bune! Oamenii sunt harnici și vrednici. Deși au pământ puțin, care nu poate hrăni atâtea guri câte dă Dumnezeu (și aici dă câte 8, 10, 12 la câte o familie, ca în vremurile binecuvântate de Dumnezeu), totuși locuitorii nu stau cu mâinile în sân. La pilda luminată a celui dintâiu locuitor de aici (I. Maniu), oamenii cultivă mult pomet. In anii buni, de primăvara până toamna târziu, ba chiar și iarna, ei sunt mereu cu fructe de vânzare la oraș. Astfel mereu câștigă. Fiind economi și prevăzători, banul câștigat îl păstrează ori îl învestesc, fie în pământ, fie în alte întreprinderi rentabile. Am văzut câteva cazane mari de fiert țuică, teascuri raționale, prisăci și alte întocmiri gospodărești. Nu-și pregetă apoi să plece și în alte sate unde găsesc o palmă de pământ nelucrată, s'o închirieze ori să încerce s'o exploateze ei. Parcă e un stup harnic tot satul. Nu e albină, nu e ființă de seamă să nu lucreze ceva pentru stup, adică pentru casă.

— Fost-ai și în mijlocul lor?

— Fost! Cu două prilejuri însemnate. La înmormântarea fruntașei Ana Pop măritată Man, precum și la sosirea pelerinilor plecați la mânăstirea Mikula.

— Și cum te-au impresionat aceste două momente?

— Foarte adânc! N'am putut să nu rețin cinstea așa de mișcătoare ce au arătat toți sătenii iubitei lor conlocuitoare, plecată din mijlocul lor. Pe lângă viața creștinească așa mângâitoare, neuitată rămâne și moartea ei. Cu două zile înainte de Sfânta Marie, presimțindu-și sfârșitul, ea lasă să se cumpere 12 făclii care să ardă, pentru ea, în această zi de mare praznic. Iar la înmormântare, pe lângă consăteni au fost de față toate membrele Reuniunii Mariane cu drapelul în frunte și — lucru rar astăzi — doi preoți prohoditori.

— Iar pelerinii?

— Pelerinii au făcut pe jos până la mânăstire și înapoi 320 km., aducând de acolo o frumoasă răstignire, apoi atâtea cântece și îndemnuri sfinte pentru ani de zile din viața lor.

Cristoase stăpâne sfânt
Dă-ne pace pe pământ!
Roagă-te- Sfântă Marie,
Pe pământ pace să fie!

In cinstea unor astfel de pelerini cum să nu te duci până în vârful dealului vecin, cum să nu poposești și să te rogi cu ei la răstignirile din cale și cum să-ți vie să nu te despărțești de ei, chiar dacă a înserat deabinelea și ceasul e târziu?!

— Am înțeles. Adică, la revedere!

— Da!

Rep.

Liceul și Școala Normală gr. cat. fete Szamosujvàr.

In clasa I-a a școlii normale de fete din zană din Szamosujvár se primesc absolv de cl. IV-a secundară (gimnaziu, școală civ care au vârsta între 14—18 ani.

Elevele, cari doresc să urmeze la ace școală, să se prezinte în persoană la direc nea școlii și să aducă următoarele acte:

Extras de naștere și de botez, certific școlar de clasa III. și IV-a secundară, c ficat comunal.

La caz că vre-o elevă nu se poate pre în persoană, să trimită prin poștă deodat celelalte acte și un certificat medical.

Inscrierea se va face imediat după prim avizului de primire.

La inscriere elevele vor achita taxa d pengö.

Taxele și condițiile de plată:

Taxa școlară este 103 pengö. Se va în 2 rate, 53 pengö la 6 Septemvrie și 50 gö la 7 Ianuarie.

Taxa de întreținere este 500 pengö achită în 3 rate, 250 pengö la 6 Septem 150 pengö la 7 Ianuarie și 100 pengö Aprilie.

Părinții, cari doresc să achite lunar ta întreținere, vor putea plăti această taxă lunare de câte 50 pengö, cu condiția că stă sumă să se achite până la data de fiecărei luni.

La 6 Septemvrie elevele vor prezenta clarație dată de părinți, că au luat la ștință condițiile de plată.

Elevele vor fi interne. La instalare în nat vor aduce: 1. veșminte de pat: 1 pla 1 pătură, 2 perne, 1 saltea umplută cu de mare, având dimensiunile de 180×85

2. lingerie de corp câte 4 schimburi, culeț pentru lingeria folosită.

3. 6 prosoape, un halat alb, 2 șorțuri

4. pantofi negri, ghete sau bocanci,

5. obiecte de toaletă, 1 lighian mic (cu metru de 30 cm.),

6. 1 vioară.

Ciorapii și uniforma de gimnastică se procura în Szamosujvár.

Uniforma școlară pentru școală este: pepit cu guleraș alb și șorț negru, con nate după modelul dat de școală, — sărbători rochie bleu-marin cu același alb.

Paltonul și pardesiul să fie bleu-marin

Fiecare elevă va aduce pentru instin sac de cânepă sau 2 prosoape mari și â â nă.

Lingeria, veșmintele de pat și toate o le să fie marcate cu inițialele elevei și mărul de ordine.

Deodată cu instalarea elevele vor pr un inventar al obiectelor aduse.

Prezentarea elevelor la școală se va 6 Sept., iar deschiderea cursurilor la 9 Se

DIRECT

Despre o carte

EMIL FIEDLER: Omul cel nou. — In românește de Părintele Nicolae. Editura Episcopiei ortodoxe române Kolozsvár- 1941. Pag. 149. Prețul 2.— P.

Această carte, pe care o însemnăm aci, în pârjolul ce bântue în aceste zile, și la propriu și la figurat, este ca o rouă cerească. Peste inima plesnită de fierbințeala zodiei, fiecare slovă din cuprinsul ei cade ca un picur de răcoare și de mângâiere, Pentru creerul flagelat de amăgiri și sterpe prognosticuri și învăluit în umbrele furtunii, darul Părintelui Nicolae este un luminiș.

Cartea a apărut în formatul și condițiile grafice ale **Cărților Vieții.** Prin aceasta am spus tot ce se poate spune bun despre o carte pe care poți să o recomanzi fără teama că vei fi rușinat.

Istoria ei stă scrisă în cuvântul prefeței.

Iar cuprinsul este următorul: **Omul cel nou, Inițelepți și nebuni, Fiii lui Dumnezeu, Avva Părinte, Despre sluji și despre slujire, Frații mai mici, Piedeca cea mare, Despre oameni rari și despre o virtute rară, Iubire, cântec, suflet și Problema socială.**

Ești curios să știi ce vrea să zică prin **Omul cel nou?** In ce constă **Omul cel nou?** Iată răspunsul: „Omul cel nou în senz evangelic, autenticul ucenic al Mântuitorului, își arată puterea și mărimea în a ajuta. **Cel mai tare nu este acela care a dărâmat mai mult, ci acela care poate zidi mai mult.**

„Să rănească și să sfâșie, poate și fiara de codru, când devine furioasă. Dar numai un om măsurat poate spune depe înălțimea iubirii înțelegătoare: Săracul de tine, dacă ți-ar merge bine, n'ai fi vrut să-mi faci rău. — Omul cel nou și creștin deplin înțelege dece Hristos n'a întors loviturile brutale pe care le-a primit: nu fiindcă a fost slab sau laș, ci fiindcă a fost prea mare pentru a face acest lucru." (pag. 11—12).

„Omul cel nou, conștient de mărimea și libertatea sa, este copilul lui Dumnezeu cel atotputernic și tousi atât de bun. Această conștiință este izvorul înțelegătoarei sale blândețe față de micile și marile slăbiciuni ale oamenilor." (pag. 11—12).

„Și fiindcă Omul cel nou este fiu al lui Dumnezeu, are mai mult ca oricare alt om din lume dreptul și datoria de a fi un om fericit. El are dreptul să râdă ca un om sănătos la trup și la suflet. Unde scrie oare în Biblie, că omul cucernic trebue să aibă o mutră de busumflat? Când cineva a ajuns atât de sfânt încât să nu mai poți zâmbi în apropierea lui, sfințenia lui mi-e suspectă.

Prietenii mei, nu uitați, că Evanghelia se numește **Vestea bună.** Și nimeni nu face o mutră acră, când primește a veste bună. Cucernicia nu este o manifestație funebră. Căci în definitiv, cine a făcut izvoarele de bucurie ale lumii? Oare diavolul a făcut bucuria și Dumnezeu jalea?

Pentru cine a făcut Dumnezeu aceasta așa de frumoasă? Pentru vr Săi, sau pentru prietenii Săi?

Il aveți pe Dumnezeu ca pe ato nicul Tată, care vă iubește; sunteți Dumnezeu, fii liberi și moșneni a străluciri neînchipuite. In lături d jalea, în lături cu frica: Viața voast bue să fie bucurie!" (pag. 13—17 p

Și vai, omului de azi par'că i s bucuria dela dânsul! Pricina nu cum ce în învechirea lui prin păcat? C scris și se poate scrie: Cel ce nu naște din nou din apă și din duh intra întru împărăția bucuriei.

Ca și cele de mai sus, fiecare pa ispitește, nu numai să o citești, o și recitești și să o **citezi** spre a fi pe de rost ca să le pui razim la i lumină la creer.

Bunăoară, oamenii rari, printre c bunăseamă sunteți și d-voastră, și rară — nu mai spun care-i. Las să citi și să citiți despre ea în capito spectiv.

Multe aș mai vrea să adaug această carte minunată, dar trebue opresc la marginea spațiului vital bind în limbaj curent. Ci totuși tre subliniez graiul tălmăcirii, care nu nici să bănuești că ai în față o tra Meritul acesta aparține distinsului cător. Noi nu ne putem agonisi altu să ni-o procurăm și să o citim.